

Отъ името на българския народъ Народното Събрание му подари сто хиляди лева и рѣши да го освободи отъ всѣкакви данъци. Министерството на пѫтищата и съобщенията му даде карта за безплатно пѫтуване по всички наши желѣзници. Бѣжанците отъ Македония му поднесоха сребъренъ вѣнецъ. Царътъ го награди съ най-голѣмия орденъ. Отъ името на всички ученици въ България, Министърътъ на просвѣтата му подари златенъ часовникъ. Войниците и офицерите му поднесоха едно черешово топче, като онова, за което той ни разправя, че сѫ правили българите прѣзъ Априлското възвание. Въ тоя денъ поетътъ получи и лавровъ вѣнецъ — даръ, какъвто сѫ поднасяли на най-великите хора.

Отъ освобождението на България до днесъ никой въ нашата страна не е заслужилъ и доживѣлъ такава слава.

Нашите малки четци сѫ чели разкази и стихотворения отъ Вазова. Ние обѣщаваме да дадемъ въ „Дѣтски свѣтъ“ нѣкои отъ тѣхъ.

БЪЛГАРИО, ЖИВѢЙ!

отъ Иванъ Вазовъ.

Охулиха те злобно враговете,
Проклѣте лицимѣръ и фарисей,
Но твоята сѫдба по-ярко свѣти,

Българио, здравѣй!

Жестоки рани те покриха. Злото
Извика съ радость: „Тя ще угаснѣй!“
Но ти издигашъ гордо пакъ челото,

Българио, живѣй!

„Да мре!“ — рѣшиха, на съвѣтъ събрани
Вразитѣ, — щомъ за себе по-милѣй!
Но ти каза: „Не ща да мра, душмани!“

Българио, живѣй.